Lietas Nr. A420386213
Lietas arhīva Nr. A42-01150-14/25

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 7.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis M.Markovs,

piedaloties pieteicējai /pers. B/ un pieteicējas pārstāvim /pers. C/ un atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pārstāvim /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. B/ pieteikuma par 2013.gada 29.aprīļa lēmuma Nr.2-30/RD-13-187-ap atcelšanu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2013.gada 29.janvāra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2013.gadam PIPN-13-22122-mp/13-21968-AL-05-07 (turpmāk – Maksāšanas paziņojums) noteikts, ka /pers. B/ (turpmāk – pieteicēja) jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis Ls 395,60.

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2013.gada 27.februāra lēmumu Nr.PIP-13-791-ls/05-07/13-21968-AL (turpmāk – Sākotnējais lēmums) Maksāšanas paziņojums atstāts negrozīts.

Pieteicēja Sākotnējo lēmumu apstrīdējusi Rīgas domē, kas ar 2013.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.2-30/RD-13-187-ap (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[1.1] Ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2011.gada 23.novembra lēmumu zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /nodalījuma numurs/ pieteicējai ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz 155/1978 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra apzīmējums /apzīmējuma numurs/. Līdz ar to pieteicēja ir uzskatāma par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju par minēto nekustamo īpašumu kā tā kopīpašniece.

[1.2] Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datiem ēkas /adrese/, kadastra apzīmējums numurs/, kopējā platība ir 2239,2 m^2, tajā skaitā dzīvokļu platība 900,6 m^2, nedzīvojamo telpu platība 1169,2 m^2 un koplietošanas palīgtelpu platība ir 169,4 m^2. Ēkas sastāvā esošajām nedzīvojamajām telpām ar kadastra apzīmējumiem /apzīmējuma numurs/, /apzīmējuma numurs/, /apzīmējuma numurs/, Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētais lietošanas veids ir „1251 Rūpnieciskās ražošanas telpu grupa", nedzīvojamajai telpai ar kadastra apzīmējumu /apzīmējuma numurs/ lietošanas veids ir „1230 Vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības telpu grupa" un nedzīvojamai telpai ar kadastra apzīmējumu /apzīmējuma numurs/lietošanas veids ir „1220 Biroja telpu grupa", tātad šo telpu funkcionālā izmantošana nav saistīta ar dzīvošanu.

Līdz ar to minēto nedzīvojamo telpu platībai un tām piekrītošām koplietošanas telpām ir piemērojama nekustamā īpašuma nodokļa likme 1,5 procentu apmērā, tā kā pazeminātā nekustamā īpašuma nodokļa likme saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktu ir piemērojama tikai tām telpām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu, un ja tās netiek izmantotas saimnieciskajā darbībā.

[1.3] Pieteicējas īpašumā nav atsevišķs dzīvokļa īpašums, bet 155/1978 domājamās daļas no visa nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr./kadastra numurs/, tajā skaitā arī domājamās daļas no ēkas, kadastra apzīmējums /apzīmējuma numurs/, nedzīvojamo telpu platības.

Neraugoties uz lietošanas kārtības rezultātā radušos situāciju, kad katrs no kopīpašniekiem lieto kādu kopīpašuma objekta daļu kā pilnīgi patstāvīgu lietu, katram no viņiem joprojām īpašuma tiesības ir vienīgi uz domājamo daļu kopīpašumā kā uz bezķermenisku lietu, līdz ar to nodokļa aprēķins veicams atbilstoši katra kopīpašnieka domājamai daļai kopīpašumā, neatkarīgi no tā, kādu kopīpašuma daļu kopīpašumā lieto kopīpašnieks.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] No pieteicējas īpašuma kadastrālās uzmērīšanas lietas un zemesgrāmatas ir skaidri redzams, ka pieteicējai pieder dzīvoklis /adrese/.

Lēmumā nepamatoti norādīts, ka nodokļu likme ir aprēķināma, neņemot vērā konkrēto telpu lietotāju kopīpašumā, jo tas pārkāpj vienlīdzīguma un taisnīguma principus.

[2.2] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments savā tiesu praksē ir nostiprinājis atziņu, ka, nosakot pienākumu maksāt nekustamā īpašuma nodokli, ir apskatāma kopīpašnieku noteiktā lietošanas tiesību izmantošanas kārtība.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2012.gada 31.oktobrī lietā SKA-654/2012 atzina, ka ir vērtējami apstākļi, kas attiecas uz kopīpašuma lietošanu, un, ja no lietā esošajiem dokumentiem secināms, ka pieteicēja saimniecisko darbību neveic, bet tikai lieto kopīpašumu dzīvošanai, nav secināms, ka aprēķinātais nodoklis ir jāmaksā. Tāpat Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 24.augusta rīcības sēdes lēmumā lietā SKA-733/2012 7.punktā ir norādīts uz stabilu judikatūru, atbilstoši kurai, nosakot pienākumu maksāt nekustamā īpašuma nodokli, ir apskatāma kopīpašnieku noteiktā lietošanas tiesību izmantošanas kārtība.

[2.3] Ēkas /adrese/ kopīpašnieki ir vienojušies par tā lietošanas kārtību, kas ir izdarīta ar attiecīgu atzīmi zemesgrāmatā.

Telpa Nr.7 ir dzīvoklis, kurā pieteicēja dzīvo. Pieteicējai šķiet nesaprotams Rīgas domes viedoklis, ka viņai ir jāmaksā paaugstināts nekustamā īpašuma nodoklis par ēkas daļām, kuras viņai nav tiesību lietot.

[3] Rīgas dome tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikums nav pamatots Lēmumā minēto apsvērumu dēļ.

[4] Pieteicēja un pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Rīgas domes pārstāvis pieteikumu tiesas sēdē neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms.

[6] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja ar 2013.gada 12.februāra iesniegumu apstrīdēja nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu daļā, ar kuru aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis, piemērojot 1,5% likmi.

Ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes 2013.gada 27.februāra lēmumu Nr.PIP-13-791-ls/05-07/13-21968-AL maksāšanas paziņojums atstāts negrozīts.

Ar 2013.gada 27.marta iesniegumu pieteicēja apstrīdēja iepriekš minēto lēmumu. Ar Lēmumu apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

No tā secināms, lietā ir strīds par aprēķināto nekustamā īpašuma nodoklis Ls 320,33 apmērā par ēkas /adrese/ daļu 1264,89 m^2 platībā. Pieteicēja nav apstrīdējusi nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu daļā, ar kuru pieteicējai aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis par ēku /adrese/, piemērojot 0,2 procentu likmi. No tā secināms, ka pieteikums tiesā iesniegts daļā par nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu daļā, ar kuru piemērota nekustamā īpašuma nodokļa likme 1,5% apmērā.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējai ir aprēķināms nekustamā īpašuma nodoklis par piederošā nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra apzīmējums /apzīmējuma numurs/domājamām daļām vai par kopīpašuma daļām, par kurām pieteicējai zemesgrāmatā ir nostiprinātas lietošanas tiesības. Rīgas dome pieteicējai ir aprēķinājusi nekustamā īpašuma nodokli 2013.gadam par 155/1978 domājamajām daļām no ēkas /adrese/, piemērojot nodokļa likmi 0,2% dzīvojamajām telpām un likmi 1,5 % nedzīvojamajām telpām.

Lietā nav strīda par nekustamā īpašuma aprēķinu par zemi un šajā daļā, kā izriet no pieteicējas 2013.gada 12.februāra apstrīdēšanas iesnieguma, nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojums nav ticis apstrīdēts.

[7] No ierakstiem zemesgrāmatā ir secināms, ka nekustamais īpašums /adrese/, kadastra apzīmējums /apzīmējuma numurs/ sastāv no zemesgabala un četru stāvu ražošanas ēkas. Saskaņā ar zemesgrāmatas ierakstu pieteicējai nostiprinātas īpašuma tiesības uz zemes un ēkas 75/1978 domājamajām daļām, kā arī norādīts, ka viņas lietošanā nodota telpa Nr.7 ceturtajā stāvā *(lietas 91. – 97.lapa)*. Pieteicēja nekustamā īpašuma domājamās daļas iegādājusies ar 2005.gada 18.jūlija telpu pirkuma līgumu, kura

1.6.apakšpunkts noteic, ka pieteicēja no pārdevēja pērk 75/1978 domājamās daļas no nekustamā īpašuma un ka viņas lietošanā tiek nodota telpa Nr.7 ēkas ceturtajā stāvā *(lietas 105. – 109.lapa).* No 2005.gada 1.aprīļa vienošanās par nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām izriet, ka nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra apzīmējums /apzīmējuma numurs/ kopīpašnieki ir vienojušies par nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām *(lietas 112. – 115.lapa).*

[8] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta ceturtā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli par nekustamo īpašumu, kas uz kopīpašuma tiesību pamata pieder vairākām personām vai atrodas kopvaldījumā, maksā katrs kopīpašnieks (kopvaldītājs) atbilstoši savai domājamai daļai kopīpašumā (kopvaldījumā).

Nosakot pienākumu maksāt nekustamā īpašuma nodokli, ir apskatāma kopīpašnieku noteiktā lietošanas tiesību izmantošanas kārtība. Ja no lietošanas tiesību izmantošanas kārtības ir konstatējama konkrēta kopīpašnieka saimnieciskā darbība (vai nomas līguma noslēgšana) īpašuma daļā, kas atbilst tā īpašuma tiesības domājamai daļai visā īpašumā, tā ir ņemama vērā. Kopīpašniekiem šāda vienošanās ir jānostiprina zemesgrāmatā, lai vienošanās iegūtu publisku ticamību *(Augstākās tiesas rīcības sēdes 2012.gada 20.septembra lēmuma SKA-737/2012 7.punkts, skat. arī 2011.gada 14.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-490/2011, 2012.gada 4.jūnija lēmumu lietā Nr.SKA-653/2012)*. 2012.gada 31.oktobrī Augstākā tiesa lietā SKA-654/2012 ir atzinusi, ka apgabaltiesai bija jāvērtē apstākļi, kas attiecas uz kopīpašuma lietošanu, un ja no lietā esošajiem dokumentiem secināms, ka pieteicēja saimniecisko darbību neveic, bet tikai lieto kopīpašumu dzīvošanai, tad šāds secinājums (ka aprēķinātais nodoklis ir jāmaksā) atbilstoši judikatūrai nav izdarāms.

Saskaņā ar Civillikuma 1070.pantu kopējās lietas dalīta lietošana pielaižama tikai tad, kad šo lietu var dalīt, bet arī šajā gadījumā lietošana samērojama ar atsevišķo daļu lielumu. Proti, minētā tiesību norma pieļauj kopīpašuma dalītu lietošanu un, lai arī tā nav uzskatāma par īpašuma reālo sadali, kad katrai daļai ir savs īpašnieks, tomēr no kopīpašuma dalītās lietošanas viennozīmīgi var secināt, kuru īpašuma daļu kurš kopīpašnieks lieto.

Faktiski kopīpašuma dalīta lietošana citstarp ir veids, kā „atvieglot" kopīpašuma tiesību īstenošanu tā aprobežojošo nosacījumu dēļ, ja īpašuma reāla dalīšana nav iespējama vai kopīpašnieki to nevēlas darīt. Ar lietošanas tiesības kārtības noteikšanu īpašnieki pamatā nosaka katra kopīpašnieka lietojamo daļu „dabā". Tādējādi īpašuma tiesību saturs paliek nemainīgs, tās ir domājamās daļas visā īpašumā, bet lietojuma tiesību saturs ir noteikts atbilstoši pašu kopīpašnieku noteiktai kārtībai un ietver reālu īpašuma daļu, kura atbilst domātajam īpašuma tiesību apmēram *(sk. Augstākās tiesas 2011.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-490/2011 10.punktu).*

[9] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā Latvijas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas un uz līguma vai citādas vienošanās pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmo daļu nekustamā īpašuma nodokļa likmi vai likmes no 0,2 līdz 3 procentiem no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības nosaka pašvaldība savos saistošajos noteikumos, kurus tā publicē līdz pirmstaksācijas gada 1.novembrim. Nekustamā īpašuma nodokļa likmi, kas pārsniedz 1,5 procentus no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības, pašvaldība nosaka tikai gadījumā, ja nekustamais īpašums netiek uzturēts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai. Ja pašvaldība līdz noteiktajam termiņam saistošos noteikumus nav publicējusi, nekustamā īpašuma nodokļa likme ir: 1) 1,5 procenti no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības: a) zemei, b) ēkām vai to daļām, izņemot šīs daļas 2.punktā un šā panta 1.2 daļā minētajiem nekustamā īpašuma nodokļa objektiem, c) inženierbūvēm; 2) dzīvojamām mājām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, dzīvojamo māju daļām, telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, kā arī telpu grupām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāžām, autostāvvietām, pagrabiem, noliktavām un saimniecības telpām), ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai: a) 0,2 procenti no kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz 40 000 latu, b) 0,4 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 40 000 latu, bet nepārsniedz 75 000 latu, c) 0,6 procenti no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 75 000 latu.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas pienākums pamatā izceļas no īpašuma tiesības. Nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas pienākums un maksājamais apmērs ir atkarīgs no attiecīgā īpašuma lietošanas veida.

Līdz ar to tiesas ieskatā ir pamats vērtēt nekustamā īpašuma lietošanu un, ja tā ir skaidri un noteikti identificējama publiskos ierakstos zemesgrāmatā, tā ir ņemama vērā. Pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli ir katram kopīpašniekam, starpība ir tikai nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinā.

[10] No iepriekš konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, tiesa secina, ka nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra apzīmējums /apzīmējuma numurs/ īpašnieki ir vienojušies par nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām, kas ir reģistrēta zemesgrāmatā, izdarot ierakstu zemesgrāmatā, ka pieteicējas lietošanā ir telpa Nr.7 ēkas 4.stāvā.

Tas nozīmē, ka telpu lietošanas sadalījums starp īpašniekiem bija pašvaldībai zināms, līdz ar to pašvaldība varēja precīzi identificēt personas, kuras izmanto dzīvojamās telpas un kuras izmanto nedzīvojamās telpas. Tāpēc tiesa atzīst, ka pašvaldība nepamatoti nav ņēmusi vērā faktu, ka pieteicējam ir tiesības lietot kopīpašumā ietilpstošās dzīvojamās telpas. Tiesas ieskatā nekustamā īpašuma nodokļa aprēķina pamatā nekustamā īpašuma līdzīpašniekiem ir fakta konstatācija, kura persona izmanto dzīvojamās telpas un kura citas telpas, ja nekustamā īpašuma lietošanas kārtība nostiprināta zemesgrāmatā.

Rīgas domes rīcība, neizvērtējot lietas apstākļus, noved pie tā, ka nekustamā īpašuma nodoklis, kura apmērs ir tieši saistīts ar

konkrēto telpu izmantošanas mērķi, tiek pārdalīts starp citām personām, kuras izmanto dažādas telpas. Līdz ar to tiek iegūts acīmredzami netaisnīgs rezultāts.

[11] Tiesas ieskatā nav pamatots Rīgas domes arguments, ka nav spēkā 2005.gada 1.aprīlī noslēgtā vienošanās par nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām, jo ir mainījies īpašnieku sastāvs.

[11.1] Saskaņā ar Civillikuma 1068.panta pirmo daļu rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu; bet ja kāds no viņiem rīkojas atsevišķi, tad šī rīcība nevien nav spēkā, bet arī uzliek pēdējam pienākumu atlīdzināt pārējiem zaudējumus, kas viņiem ar to nodarīti.

Saskaņā ar Civillikuma 1072.pantu katra kopīpašnieka domājamā daļa kopējā lietā pieder vienīgi viņam. Tādēļ viņš drīkst ar to visādi rīkoties, atbilstoši tās būtībai, ja vien šī rīcība līdz ar to neattiecas uz pārējo kopīpašnieku daļām. Uz šā pamata katram kopīpašniekam ir tiesība viņam piederošo kopējās lietas daļu arī atsavināt vai ieķīlāt.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka kopīpašnieku rīcība ar lietu kopumā nav iespējama bez visu pārējo kopīpašnieku piekrišanas. Katra kopīpašnieka īpašā prerogatīva ir tiesības rīkoties ar viņa kopīpašuma daļu, kā arī tiesības uz kopīpašuma sadalīšanu. Ar viņam piederošo daļu kopīpašnieks var rīkoties pilnīgi brīvi. Tiesības uz domājamo daļu jāšķir no tiesībām uz reālo daļu.

[11.2] Tiesa konstatē, ka vienošanās par nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām 7.8.apakšpunkts noteic, ka tā ir saistoša kopīpašnieku tiesību un saistību pārņēmējiem.

Saskaņā 2005.gada 18.jūlija telpu pirkuma līguma, kas noslēgts starp SIA „OPTIMUS DIVI A" un pieteicēju, 1.6.apakšpunktu pārdevējs pieteicējai pārdot 75/1978 domājamās daļas no nekustamā īpašuma un nodod lietošanā pieteicējai telpu Nr.7 ēkas ceturtajā stāvā, kas atrodas rekonstrukcijas stadijā.

No iepriekš minētā secināms, ka pieteicēja iegādājusies nekustamā īpašuma domājamās daļas, pieņemot lietošanā konkrētas telpas, nevis iegādājusies domājamās daļas, lai pēc tam vienotos par konkrēto telpu lietošanu ar pārējiem kopīpašniekiem.

[11.3] Saskaņā ar Civillikuma 1070.pantu kopējās lietas dalīta lietošana pielaižama tikai tad, kad šo lietu var dalīt, bet arī šajā gadījumā lietošana samērojama ar atsevišķo daļu lielumu.

Civillikuma 1070.pants paredz tiesības kopīpašniekiem slēgt vienošanos (darījumu) par īpašuma lietošanas kārtību. Šis līgums ir saistīts ar īpašuma tiesībām un uztverams kā kopīpašnieku īpašuma tiesību aprobežojums, kas var tikt nostiprināts zemesgrāmatā. Kopīpašnieku vienošanās rezultātā viens kopīpašnieks iegūst tiesības atsevišķi lietot attiecīgi nošķirtu kopīpašuma daļu (lietojuma tiesības), un citu kopīpašnieku pienākums ir netraucēt šo lietojumu, rēķināties ar to arī gadījumā, ja viņu vietā vai blakus viņiem par kopīpašnieku kļūst cita persona *(Augstākās tiesas 2012.gada 5.decembra lēmums lietā SKC-1800/2012).*

No iepriekš minētā izriet, ka kopīpašnieku maiņa izskatāmajā gadījumā neatceļ noslēgto vienošanos par nekustamā īpašuma lietošanas tiesībām un Rīgas dome to var izmantot nodokļu aprēķināšanas vajadzībām.

[12] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots un Lēmums atceļams.

[13] Saskaņā ar Administratīvā procesa 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts vai tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282.panta 7.punktu, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu (tostarp arī par pagaidu aizsardzības lūgumu samaksāto valsts nodevu).

Pieteicēja par lietas ierosināšanu tiesā ir samaksājusi valsts nodevu Ls 20 apmērā un valsts nodevu Ls 10 apmērā par pagaidu aizsardzību. Līdz ar to, tā kā pieteikums tiek apmierināts, no atbildētājas Rīgas pilsētās pašvaldības par labu pieteicējai piespriežama valsts nodeva 42,69 *euro* (30 latu) apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126., 246. – 253. un 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. B/ pieteikumu par Rīgas domes 2013.gada 29.aprīļa lēmuma Nr.2-30/RD-13-187-ap atcelšanu daļā.

Atcelt Rīgas domes 2013.gada 29.aprīļa lēmumu Nr.2-30/RD-13-187-ap daļā, ar kuru aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis Ls 320,33 apmērā par ēkas /adrese/daļu 1264,89 m2 platībā no tā pieņemšanas dienas.

Uzlikt par pienākumu par pienākumu Rīgas pilsētas pašvaldībai atlīdzināt /pers. B/ samaksāto valsts nodevu 42,69 *euro* (Ls 30) apmērā**.**

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis *(paraksts)* M.Markovs

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Markovs

Rīgā 2014.gada 7.februārī